

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

โลกปัจจุบันเป็นโลกแห่งยุคข่าวสารข้อมูล เนื่องจากความเจริญก้าวหน้าทางด้านอุตสาหกรรม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตลอดจนทั้งความสะดวกรวดเร็วในการคมนาคม ทำให้ประเทศต่าง ๆ มีความใกล้ชิดกันและพึ่งพาอาศัยกันมากขึ้น การใช้ภาษาเพื่อติดต่อสื่อสารระหว่างกันจึงมีความสำคัญและจำเป็น เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่สำคัญที่ใช้กันอย่างแพร่หลายทั่วโลก การเรียนรู้ภาษาอังกฤษจึงเป็นกุญแจคลังแห่งความรู้และเป็นสื่อภาษาที่สำคัญในการติดต่อสื่อสารที่จะทำให้โลกในปัจจุบันเป็นยุคแห่งข้อมูลข่าวสารอย่างแท้จริง (ศิริพร สุทธิยา. 2546 : 1)

ภาษาอังกฤษนับว่าเป็นภาษาสากลของโลกที่ทุกคนให้ความสำคัญอย่างยิ่งยวด เพราะตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันภาษาอังกฤษมีความสำคัญและมีความจำเป็นที่จะต้องใช้ในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะการสื่อสาร ไม่ว่าด้านภาษาเขียน หรือภาษาพูด ชิงในปัจจุบันแล้วการสื่อสารยังต้องใช้เครื่องมือที่ทันสมัยและรวดเร็วเพื่อติดต่อสื่อสารกันทั่วโลก ภาษาอังกฤษจะเป็นภาษาหลักที่แทรกอยู่กับการใช้เครื่องมือที่ทันสมัยเหล่านั้น ถ้าผู้ใช้เครื่องมือในการสื่อสารไม่มีความรู้ทางภาษาอังกฤษ ย่อมทำให้เกิดปัญหาการสื่อสารติดขัดล่าช้าได้ นอกจากนี้ภาษาอังกฤษยังแทรกอยู่ตามสื่อต่าง ๆ ที่พบเห็นได้ทั่วไป ซึ่งทุกคนต้องเรียนรู้และสัมผัสอยู่ทุกวัน ฉะนั้น โรงเรียนเป็นสถาบันหนึ่งที่มีความสำคัญในเรื่องนี้ ทำอย่างไรจะให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้ทุกคน และสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ (ประพันธ์ งามคำมูล. 2544 : 52)

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาตามหลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) มุ่งพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริง ให้ผู้เรียนมีความรู้และความสามารถทางภาษาอังกฤษขั้นพื้นฐานมีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษเป็นสำคัญ โดยมีการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสารควบคู่กัน 2 ด้าน คือ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อเข้าสู่สังคมและวัฒนธรรม (Socio-Cultural Functions) และความสามารถ

ในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความได้อย่างถูกต้อง ตามหลักไวยากรณ์และเหมาะสมกับสถานการณ์ที่ใช้ (Cognitive Linguistic Functions) จัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย ฝึกฝนการสื่อสารด้วยทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน (กรมวิชาการ. 2540 : 10)

หน่วยงานทางการศึกษาจึงได้มีการวิจัยและพัฒนาหลักสูตรมาจนถึงปัจจุบันได้มีการปฏิรูปการศึกษา และนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 มาใช้ โดยมีความคาดหวังว่าเมื่อผู้เรียนภาษาต่างประเทศอย่างต่อเนื่องผู้เรียนจะมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพและศึกษาต่อได้ระดับสูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ และหลักสูตรได้กำหนดสาระการเรียนรู้รู้กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศเป็นสาระการเรียนรู้ที่เสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์ และสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีลักษณะอันพึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรรวมทั้งเกิดเจตคติที่ดีต่อภาษาและวัฒนธรรมต่างประเทศ โดยยังความภาคภูมิใจในภาษาและวัฒนธรรมไทย (กรมวิชาการ. 2545 : 2 - 3)

การที่จะเรียนรู้ภาษาให้ได้ดีนั้น นักภาษาศาสตร์มีความเห็นสอดคล้องกันว่า ควรจะเรียนทักษะทั้ง 4 ด้านคือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนให้สัมพันธ์กันไปตามลำดับทั้งภาษาพูดและภาษาเขียนต่างก็เป็นสื่อนำความคิด ตลอดจนความเข้าใจของบุคคลหนึ่ง ไปสู่อีกบุคคลหนึ่ง ทักษะต่างๆ จึงมีความสำคัญที่ควรได้รับการฝึกฝนอยู่เสมอ เพื่อให้ใช้ได้อย่างถูกต้องตลอดแล้วเพราะ ถ้าผู้ใช้มีความสามารถจะเป็นเครื่องช่วยในการถ่ายทอด การสื่อความคิด ความรู้สึกทัศนคติ ตลอดจนประสบการณ์ต่างๆ ไปสู่ผู้รับให้เข้าใจ และเกิดความคิด ความรู้สึก รวมทั้งทัศนคติที่ใกล้เคียงกันได้ กิตยวดี บุญชื้อ (2540: 78) กล่าวว่า ทักษะในการพูดและการเขียน เป็นทักษะสำคัญที่จะทำให้ผู้อื่นเข้าใจเรื่องที่เราสื่อความหมายได้ถูกต้อง

การศึกษาภาษาต่างประเทศไม่ว่าจะเป็นภาษาใด จุดมุ่งหมายย่อมเหมือนกันคือมีจุดมุ่งหมายที่จะพัฒนาปัญญาของผู้เรียนให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษานั้นในการสื่อสารกับชาวต่างประเทศได้อย่างถูกต้องเหมาะสม และเป็นที่เข้าใจได้ในหมู่มชน นอกจากนี้ยังมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเข้าใจถึงวัฒนธรรม และการดำรงชีวิต (สุมิตรา อังวัฒนกุล. 2540 : 1) ด้วยเหตุนี้จึงทำให้นักเรียนด้านภาษาหลายๆ คน ได้พยายามคิดหาแนวทางสอนภาษาใหม่ขึ้น สำหรับวิธีสอนที่นิยมใช้ในปัจจุบันนั้น วิธีการสอนเพื่อการสื่อสารเป็นวิธีสอนที่นิยมใช้กันอย่าง

กว้างขวาง เพราะเป็นวิธีสอนที่เอื้ออำนวยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสได้ใช้ภาษาในห้องเรียนมากขึ้นกว่าเดิม การเรียนการสอนภาษาโดยเฉพาะภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ (English as a Foreign Language) สำหรับผู้เรียนที่เป็นคนไทย ครูผู้สอนจำเป็นต้องมีความรู้ความสามารถ และทักษะในการสอนเนื้อหาภาษาอังกฤษ ด้วยเหตุนี้ครูผู้สอนจึงควรเพิ่มสมรรถภาพของตนเองทางด้านการจัดการเรียนการสอน ศึกษาวิธีการ แนวคิด ตัวอย่างตามแนววิธีการจัดการเรียนการสอนภาษาที่เปลี่ยนไป หรือแม้แต่วางด้านวัสดุอุปกรณ์ และเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนก็มีการเปลี่ยนแปลงไปเช่นกัน ครูผู้สอนจึงควรตระหนักในเรื่องเหล่านี้ โดยพร้อมที่จะประยุกต์บทเรียนให้เข้ากับสถานการณ์ และสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัวผู้เรียนนั้นด้วยทักษะที่ครูจะต้องคำนึงถึงมีอยู่ 4 ประการคือ ทักษะการฟัง (Listening skill) ทักษะการพูด (Speaking skill) ทักษะการอ่าน (Reading skill) ทักษะการเขียน (Writing skill) ทักษะการเรียนการสอนภาษาทั้ง 4 ประการนั้นมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันอย่างมาก ไม่สามารถแยกออกจากกันได้อย่างเด็ดขาด ผู้สอนจะต้องสอนให้สัมพันธ์กัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับครู เนื้อหา กิจกรรม เวลา ผู้เรียน และวัสดุอุปกรณ์ที่จะช่วยเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ทางภาษา และนำไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ (เรื่องศักดิ์ อัมไพพันธ์, 2545 : 1)

ทักษะทางด้านการเขียนสะกดคำศัพท์เป็นทักษะที่มีปัญหาสูงมาก เพราะนักเรียนส่วนใหญ่เขียนไม่เป็น ด้วยเกิดปัญหาค้างกล่าวจึงส่งให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษไม่บรรลุจุดประสงค์ดังรายงานการประเมินคุณภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 โรงเรียนบ้านน้ำสร้างหนองบะ พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ยกลุ่มทักษะภาษาอังกฤษมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 59 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่กลุ่มโรงเรียนกำหนดคือ ร้อยละ 70 และเมื่อพิจารณาทักษะด้านการเขียนสะกดคำศัพท์พบว่า มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าทักษะด้านอื่น ส่งผลให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนต่ำ (โรงเรียนบ้านน้ำสร้างหนองบะ, 2549 : 5) ดังนั้นการฝึกทักษะการเขียนสะกดคำศัพท์อย่างถูกวิธี ต้องอาศัยองค์ประกอบหลาย ๆ อย่าง เช่น การฝึกซ้ำซ้ำทำบ่อย ๆ จึงจะทำให้ผู้เรียนจำได้ ฟังเข้าใจ พูด อ่าน และเขียนได้ถูกต้องคล่องแคล่วและวิธีที่จะฝึกทักษะด้วยแบบฝึกทางภาษาให้ได้ผลคืออีกวิธีหนึ่ง คือการฝึกทักษะด้วยแบบฝึกทักษะเพราะแบบฝึกทักษะเป็นส่วนประกอบที่สำคัญประการหนึ่งในการสอนภาษา ดังที่ กรมวิชาการ (2545 : คำนำ) กล่าวว่า แบบฝึกจะทำให้เด็กเกิดความแม่นยำคล่องแคล่ว ในแต่ละทักษะ สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการประเมินทักษะทางภาษาของ

นักเรียนได้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุรชัย บุญญาสุสิทธิ์ (2535 : 37) และเนาวรัตน์ ชื่นมณี (2540 : 72) พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า ก่อนเรียนด้วยแบบฝึก และจันทร์ชัย มหาโพธิ์ (2535 : 52-53) สรุปได้ว่า นักเรียนที่เรียนด้วย แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เขียนตามคำบอก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และอนันตพร ภูสอคงเงิน (2542 : 55) ผลการวิจัย พบว่า คะแนนการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

จากหลักการและเหตุผลดังกล่าวมาแล้ว ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นครูสอนภาษาอังกฤษจึง มีความสนใจที่จะพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษในการเขียนสะกดคำศัพท์จากแบบเรียน English Is Fun Book I สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านน้ำสร้างหนองบะ อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 ด้วยกระบวนการการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนแบบมีส่วนร่วม (Collaborative Classrooms Action Research) เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากแบบเรียน English Is Fun Book I ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษด้านการเขียนสะกดคำศัพท์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งได้รับการฝึก โดยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำศัพท์ ก่อนและหลังใช้แบบฝึกทักษะ

สมมุติฐานของการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากแบบเรียน English Is Fun Book I ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษด้านการเขียนสะกดคำศัพท์ของนักเรียน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งได้รับการฝึกโดยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำศัพท์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ความสำคัญของการวิจัย

เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนแบบมีส่วนร่วม โดยมีขอบเขตดังนี้

1. พื้นที่ศึกษา โรงเรียนบ้านหนองน้ำสร้างหนองบะ อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2
2. กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2550 โรงเรียนบ้านน้ำสร้างหนองบะ อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 20 คนได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling)

3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

สาระการเรียนรู้ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ คำศัพท์ภาษาอังกฤษในแบบเรียน English Is Fun Book I ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 บทที่ 1, 2, 3, 4, 5 รวม 23 คำ

4. ระยะเวลาในการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย คือ วันที่ 4 มิถุนายน 2550 ถึงวันที่ 3 กรกฎาคม 2550 ปีการศึกษา 2550 รวม 4 สัปดาห์

5. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

5.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากแบบเรียน English Is Fun Book I โดยใช้กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการ

5.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำศัพท์ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน หมายถึง แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำศัพท์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีระดับประสิทธิภาพที่จะช่วยให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เกิดการเรียนรู้เป็นระดับที่ผู้วิจัยพึงพอใจตามเกณฑ์ 70/70
70 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนสามารถทำแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำศัพท์ก่อนเรียน ได้ถูกต้อง
70 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนสามารถทำแบบทดสอบหลังเรียน ได้ถูกต้อง
2. การพัฒนาแบบฝึกทักษะ หมายถึง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 10 ชุด ชุดละ 4 แบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
3. คำศัพท์ หมายถึง คำศัพท์ภาษาอังกฤษจากแบบเรียน English Is Fun Book I บทที่ 1 จำนวนคำศัพท์ 3 คำ บทที่ 2 จำนวนคำศัพท์ 4 คำ บทที่ 3 จำนวนคำศัพท์ 5 คำ บทที่ 4 จำนวนคำศัพท์ 6 คำ และบทที่ 5 จำนวนคำศัพท์ 5 คำ รวม 23 คำได้มาโดยการสำรวจคำศัพท์ยากที่นักเรียนเขียนผิด
4. นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2550 โรงเรียนบ้านน้ำสร้างหนองบะ อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 จำนวน 20 คน
5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนของผู้เรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ซึ่งวัดได้จากการใช้แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
6. การวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนแบบมีส่วนร่วม หมายถึง วิธีการวิจัยที่ยึดหลักการของ เคมมีส และแมคแทกการ์ด (Kemmis and McTaggart) ประกอบไปด้วย 2 ส่วน ได้แก่
ส่วนแรก คือ ส่วนสำรวจปัญหาก่อนที่จะลงมือปฏิบัติการ ผู้วิจัยและผู้ร่วมวิจัยได้ทำการสำรวจปัญหา หลังจากนั้นคิดวิธีการแก้ปัญหาและนำเสนอวิธีการแก้ปัญหาต่อนักเรียนเพื่อขอความเห็นชอบและทำข้อตกลงร่วมกัน

ส่วนที่สอง คือ ส่วนปฏิบัติการผู้วิจัยและผู้ร่วมวิจัยดำเนินการปฏิบัติการ

โดยออกแบบการปฏิบัติการจำนวน 5 วงจร

ในการดำเนินการปฏิบัติในแต่ละวงจร มี 4 ขั้นตอนคือ

1. ขั้นวางแผน (Plan)
2. ขั้นปฏิบัติการ (Action)
3. ขั้นสังเกต (Observation)
4. ขั้นสะท้อนผลการปฏิบัติการ (Reflection)

โดยแผนปฏิบัติการของ

- วงจรที่ 1 แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษบทที่ 1
 วงจรที่ 2 แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษบทที่ 2
 วงจรที่ 3 แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษบทที่ 3
 วงจรที่ 4 แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษบทที่ 4
 วงจรที่ 5 แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษบทที่ 5

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. นักเรียนได้พัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้ฝึกและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น
2. ครูผู้สอนได้พัฒนานวัตกรรมเพื่อในกระบวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะบทคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
3. โรงเรียนมีแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับที่จะศึกษาค้นคว้าต่อไป
4. โรงเรียนได้แนวทางในการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ